

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 L. al trimestre
Pagant per anys, una pesseta de rebués

EL POBLE: CATALA

REDACIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
DIRECCIÓ
CARRER DE FORTUNY, NÚM. 2 TERS.
TELÈFONS
REDACIÓ, 723 - IMPREMTA, 2.298

ANY X.-NÚM. 2.895

BARCELONA, DIMECRES 12 DE FEBRER DE 1913

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

PELLETERIA FRANCESA
Grandiosa liquidació per reformes
Descomptes de 20, 30 y 40 per cent.—PORTA DEL ÀNGEL, 5, entrassol

Bàsculas-Caixes
Pibernat pera Cabals
Avinyó, 8-10

Les próximes eleccions

DEL CONSELL DE LA U. F. N. R.

El Consell de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, després d'examinar serienment els termes amb què's plantejien les properes eleccions de diputats provincials i d'escoltar i recollir els anhels i la opinió de diferents indrets de Catalunya, té el deure de dirigir-se als seus correl·ligionaris, i en general a tots els ciutadans, més que per a proclamar noves normes de conducta política, per a recordar i aplicar les que prèviament foren ja votades per nostra Assemblea Nacional, suprema autoritat del partit.

Dins dels principis autònoms i democràtics que informen l'organització de la U. F. N. R., es als organismes locals existents en cada districte electoral, als quals pertoca la direcció de la lluita; i son ells els que, apreciats les diferents circumstàncies que en cada cas i localitat concorren, deuen, si ho estimen necessari o convenient, acordar i realitzar les intel·ligències electorals amb els partits afins.

No pot el Consell, sense extralimitar-se dictant regles absolutes; però sí ha de fer sentir la seva veu amistosa i punyent, breument alguns principis generals, per a aconseguir la major cohesió i disciplina dels afiliats a l'U. F. N. R.

1.—Ha de remarcar en primer terme la transcendència extraordinària de les vinentes eleccions, puig tot fa creure que nous diputats provincials seran els que constituïxin la Mancomunitat Catalana, encarnació de l'unitat espiritual de Catalunya.

2.—Es de justícia que no siguin els elements de dreta, regressius i caciquistes, els que monopolitzin l'aquell organisme, del qual tant esperem el nostre poble. Son els repu-

blícs, presentant sense dubte que'n seria a-marga. El Domínguez paraba en la seva casa pairal, al costat d'un cost meu, estudiant flamenq que anaba seguint per Espanya totes les universitats i totes les places de toros. El Domínguez se feia fort corrent a peu i a cavall per aquelles serenes terres de l'Alcúria. El meigs i el senyor rector passejaven amb ell, els diumenges el convidaven a dinar en les bones cases i fins un dia vingueren a cercar-lo per a que presidís un enterro. En aquell poble no podien fer més per ell, que al·lucis glòries l'haurien ofert si les haguessin tingudes.

—I vostè, per què fa de torero?—li valgué preguntar.

—Per la vida, per a ferme home. Abans els xicots com jo se feien soldats. O calia o feia, veient? Doncs ara s'han acabat els soldats i no queden més que toreros. No podent ésser a la guerra, torem.

Per la vida, per això era torero. Igual el seu germà. I com per la vida, se perd la vida, els dos Domínguezs l'han perduda, davant del poble, plens de sedes, igual a uns vells cavallers en un torneig. Com hauran plorat el senyor rector i el senyor metge i el senyor estudiant de les viles de la Manxa. També, com el meu cost, un altre senyor, per qui el seu retrat de la paret de la seva cambra, amb una data escrita amb l'ínia.

Terra de sans i conqueridors, Castella. No, terra de toreros. El senyor rector d'aquell poble de la Manxa, segurament anava més content al costat del Domínguez que al del senyor bisbe, el dia de la visita. I el meu cost, en el dia de la seva mort, plora. Veiam per quin home que no sigui de la seva sang, son capassos de plorar els habitants de l'Espanya castellana.—DICK.

Banquet an en Rovira i Virgili

Recordem als que vulguin concórrer an aquest banquet, que aquest serà definitivament demà, dia 13, a dos quarts de nou del vespre, en el Restaurant Rihm.

La Comissió organitzadora del banquet ens prega fem pública la necessitat de que les persones que pensin concórrer a l'acte s'inscriguin per tot avui.

Els llocs per a inscriure's son al C. N. R. (Pelai, 42, pral.), llibreria «L'Avenç» (R. de Catalunya, 24); llibreria López, (Rambla del Centre, 20); Redacció de «Renacimiento» (Caçador, 4); «La Azucreria», Rambla de les Flors, 30, i en la Redacció del nostre diari.

Ademés de les inscripcions ja anunciades, tenim notícia de les següents darrament comunicades:

Bertrán i Ballet, Vilafranca, Tona i Xiberta, Pous i Pagés, Arnau (J. i P.), Riús i Riús, Recasens, Nonell, López, Estradé, Mallofet, Buigas Garriga, Millet i March.

«Gent Nova», de Badalona, escriu lo següent a propòsit d'aquest obsequi:

«En honor del Rovira i Virgili. — En principi està acordat per a el dia 13 del corrent la celebració del banquet en honor del culte publicista en Antoni Rovira i Virgili.

Aquest erudit escriptor que tenim un alt honor de contar-lo entre les nostres col·laboradors n'es ben mereixedor de l'homenatge que alguns admiradors volen fer-li, puig en Rovira i Virgili figura en els primers llocs de l'Intel·lectualitat catalana i els seus treballs en pró de l'ideal nacionalista diuen prou per a que un dia li siguem reconeguts dedicant-li un acte en honor seu.

Vagi nostra entusiasta adhesió an aquest merescut homenatge.»

DE POLÍTICA

NOTES I COMENTARIS

Lo de les Notaries

El Centre Catalanista de Girona ha remès el següent telegrama:

«Centre Catalanista de Girona interessa vivament descentralització oposicions Notaries, per afectar fonament a la vida catalana, per la qual tot Govern deu vetllar. — President, Marqués de Camps.»

Les vinentes eleccions

Sembla que'l Govern té acordat publicar la convocatòria de les proximes eleccions de diputats provincials el vinent diumenge, dia 18, senyalant el dia 9 de març per a la celebració de les mateixes, ja que'l dia 2 tindrà lloc el sorteig dels recutes.

El dia primer de maig se constituirà la nova Diputació.

Del diari conservador de Terrassa, «La Comarca del Vallès», retallem lo següent:

«De acuerdo con prestigiosos elementos del vecino distrito de Sabadell que presentan la candidatura de don Ricardo Samper, se reunieron varios elementos de esta ciudad de diversas procedencias políticas acordando presentar a la reelección en la próxima lucha electoral de diputados provinciales a nuestros dignos representantes don Juan Barata y don Francisco Alegre, habiéndose designado una comisión de respetables personalidades presidida por nuestro celoso diputado a Cortes don Alfonso Sala, a fin de que visiten a tan dignos representantes, para persuadirles de la necesidad de su reelección.»

la constitució d'una nova entitat a la barriada del Clot i Camp de l'Arpa, la qual per les noves que'n tenim, serà propagadora dels ideals que informen les assemblees de l'Unió Catalanista.

Cervera liberal

La ciutat de Cervera recordarà el dia 16 d'aquest mes, amb variis actes, el 38 aniversari de l'atac dels carlins a dita població.

L'Ajuntament ha acordat donar oficialitat a tots els actes que's celebrin, entre'ls quals hi hauran els següents: offici de difunts a l'Església parroquial; processó cívica per a dipositar corones sobre les tombes dels que moriren en aquella data gloriosament, per la Llibertat; funcions teatrals, focs artificials.

Els valencianistes

La Joventut Valencianista d'aquí a capital està organitzant un viatge col·lectiu a Valencia per a les proximes pasques de Resurrecció.

La Junta Directiva de dita Societat ens prega fem públic que en el local social, carrer de Tallers, número 68 bis, principal, tots els dies, de nou a deu de la nit, i els festius, d'onze a una del matí, se donaran tota classe de detalls referents a dita excursió.

Varies

El Centre Republicà Fraternal del districte segon ha obsequiat amb un banquet al diputat provincial lerrouxista don Rafel Ulled.

—Avui marxarà a Madrid una comissió dels liberals que's reuniren dies enrera al restaurant Moritz. Van a entregar un missatge d'adhesió an en Romanones.

—L'arcalde de Tortosa ha anat a conferenciar amb el senyor Noval, governador de Tarragona, sobre assumptes polítics de la Ribera de l'Ebre.

—Segons sembla, la controvèrsia pública que sobre'l tema «El jaumisme incompatible amb la llibertat moderna» han de donar el jaumista Pasqual Villamor i el radical Domingo Bahra, se celebrará diumenge vinent.

—L'advocat don Josep M. Gich inaugurarà diumenge una serie de conferencies polítiques a la Joventut Tradicionalista de Sarrià.

El prop·vinent dijous, a les deu del vespre, donarà una conferencia pública en el local social de l'Ateneu Autonomista del districte sisè, el secretari del mateix i president de la Joventut Nacionalista de l'indicat districte, don Alexandre Bulart i Riap, desenrollant el següent tema: «Exegesis critica del llibre de l'Alfred Branas «El Regionalismo».

Demà dijous, dia 13, a les nou del vespre, tindrà lloc en el Centre Republicà Democràtic Socialista del districte segon, Tarrós, 5, principal, un banquet popular organitzat pels socis de l'esmentat centre, el qual serà presidit pel doctor Antich.

El mateix dia, a les deu del vespre, el doctor Josep Antich pronunciarà un discurs polític, tractant una qüestió de gran transcendència per a la democràcia barcelonina.

L'acte serà públic, com de costum.

Com se pot veure, els caciquistes de Terrassa persisteixen en voler tenir ells dos llocs en la candidatura, cosa que també reclamaven els de Sabadell. Portará això un rompiment entre uns i altres?

Al districte de Vic sembla que no se entenent gaire. La Lliga vol presentar an en Prat de la Riba, Fages i Pericas i que obtingui el lloc de minoria el fill den Bosch i Alsina. Però els catalanistes del districte, que ja hem quedat que formaven un cantó amb Catalunya Vella i «La Gazeta Montanyesa», volen per candidat an en Verdguer i Callis, el qual ademés de tot és fill del districte.

Els de Catalunya Vella no volen pas transigir, malgrat els acords den Cambó, Plaia i Bosch i Alsina.

Ja veurem com queda tot això.

—El Comitè manresà liberal tracta de presentar, segons sembla, un candidat pel districte de Manresa-Berga.

—Hi ha qui diu que la candidatura de les dretes (si és que la Lliga accepta la coalició), la formaran els senyors Puig i Cadafalch i Tramart, regionalistes, i el senyor Fors, de la Joventut jaumista.

El senyor Suñol

El diputat provincial, nostre bon amic don Antoni Suñol, el qual per assumptes de família no podé assistir a la darrera sessió celebrada per la Corporació provincial, ha dirigit una carta al senyor Prat de la Riba, pregant-li que'l despedeixi dels seus companys, car li correspon cessar en el càrrec quan pel maig se constitueixi la nova Diputació.

Nova entitat Nacionalista

S'estan fent activissims treballs per a

Sessió de l'Ajuntament

A les cinc i 35 minuts comença la sessió de primera convocatòria corresponent a la present setmana. La presideix el senyor Sotres.

S'aprova l'acta de l'anterior, després de manar el senyor Munuera que s'acuri en el sentit de que a l'entorn a l'orde del dia se dongi preferència als dictàmens de condició i a un d'Ensenxe referent a la creació d'una illa industrial en el Poble Nou.

L'arcalde li contesta que essent aquest l'acta del Consistori de la sessió passada, se respectarà en totes ses parts.

Despaig oficial

L'oferta del senyor Martorell

Se llegeix el següent ofici:

«Excm. Senyor:

En uns quants dies que vagi tenir el gust de for avinent a V. E. particularment el meu propòsit de cedir gratuïtament a la ciutat, perquè figurés en el Museu d'Art decoratiu, el quadro «La Salomé» del Mestre Ribera, amb quina propietat m'honor, si l'Ajuntament acordava treure de la plaça d'Armes del Parc les atraccions que, no solament posa en perill la riquessa artística que Barcelona guarda en aquell Museu, sinó que constitueixen un veritable exemple de mal gust i denigrada cultura als ulls dels estrangers que, al visitar la nostra ciutat, se troven, com qui diu, l'única Museu d'Art emporat entre flampans aparells de sil·labament i peribori en sa rel·ligositat augusta pel guinall d'orgues i xaranges, més propies per a fer aburrir l'Art que no per fer reverenciarlo, com fan tots els pobles cultes.

Si aquest propòsit meu l'hagués fet públic oficialment el Consistori, mentre's estés discutint aquest desagradable assumpte, s'hauria pogut dir que, donada la vèl de l'obra, volia fer coacció sobre la voluntat dels meus companys, respectius doncs, amb la voluntat de la majoria, com es a tot bon democrata, he treballat amb totes les meves forces per a evitar la continuació de les atraccions en la plaça d'Armes del Parc, però he guardat respectuos silenci respecte al meu propòsit.

Avui el motiu perquè he cullat, no existeix ja. La majoria del Consistori ha pronunciat lliurement la seva voluntat de que les atraccions continuïn en son lloc actual; per això avui troc que ha arribat el cas de fer el meu oferiment en forma oficial. I per això que prego a V. E. que tingui a bé donar compte al Consistori, en la sessió vinent, d'aquesta comunicació, quina finalitat.

litat se resumeix en la següent declaració: jo'm comprometo a cedir gratuïtament a la ciutat el quadro del mestre Ribera «La Salomé», si l'Ajuntament, modificant el seu acord d'ahir, resol que's treguin les atraccions de la plaça d'Armes del Parc i de les immediacions del Museu d'Art decoratiu.

El Consistori resolrà. Per ma part, encara complir un deure, a l'imposar-me un sacrifici per a salvar el bon nom de la ciutat. Ella jurarà en definitiva de l'actuitat de tots.

Deu guardi a V. E. molts anys. Barcelona, 7 de febrer de 1913.—Oriol Martorell.

Seguiment el senyor Martorell presenta la següent proposició incidental:

«1.º Que se designe una comissió formada per un representant del Circulo Artístico, otro del «Círculo Artístico de Sant Lluís» y dos de la Junta municipal de Museus, para que dictamine acerca de la autenticidad del lienzo a que se refiere la comunicación de que se acaba de dar cuenta.

2.º Que tomando en consideración la oferta que en dicha comunicación se hace, se suspenda toda resolución acerca de la misma, así como el cumplimiento del acuerdo adoptado en la última sesión respecto a las atracciones de la plaza de Armas del Parque, hasta tanto que la ponencia a que se alude en el extremo primero haya emitido dictamen; y

3.º Que en caso de que este dictamen resulte favorable a la autenticidad del cuadro ofrecido, el Ayuntamiento, en uso de la facultad que se le otorga en la base primera de la concesión de 28 de julio de 1910, prorrogada por 3 años según el acuerdo adoptado en la sesión última acordada dar por terminada dicha concesión.

El senyor Martorell parla breument i eloqüentment en pró de la seva proposició, fent-hi observacions al senyor Domínguez.

El senyor Lluhi, creu que si una excepció a l'oferta del senyor Martorell, condicional com és, podria perjudicar al concessionari de les atraccions, i en conseqüència ésser motiu de pleis.

En semblants termes s'expressa'l senyor Abadal. Següiment presenta la següent esmena:

«Que passé a la Junta de Jefes la oferta del senyor Martorell y la proposició incidental suscrita por el mismo, junto con el acuerdo adoptado en la sesión anterior relativa al Saturno Parque y el expediente de su reducción en que se encuentra dicha oferta, acordado y expediente informe la referida Junta respecto a si la aceptación condicional de

La frívola gazetilla

Gitanos

En mig de tot reconeguem que's zingars o gitanos o zin-calos són una raça admirable. La tradició viu en ells amb una topefèria heroica: passen a través de totes les civilitzacions servant intactes totes les pureses.

I avui, aquestes tribus nòmades, restes divíment arcaic, urna de supersticions, escola de sotils llogocinias, argument dantesques operetes austriacques, és perseguit sense pietat. En lloc els volen. La creuada és general, sobre tot al centre d'Europa. Veïeu-ne un exemple.

Una nombrosa caravana fou menada pels francesos a la frontera suïça. Els guàrdies de l'Helvecia els barraren el pas i els obligaren a acampar en la ratlla.

La caravana no podí moure's: ni avant ni arera. Naturalment la situació era insostenible. Les autoritats franceses i suïces, després d'un mes decidiren portar la caravana als alemanys per la frontera d'Alsàcia.

Pocs dies després els alemanys retornaven l'obsequi. Els pobres zingars tingueren que refugiar-se precisament en el punt en que convergien els confins de Alemanya, de França i de Bèlgica. Asejats pels gendarmes dels tres països, no trobaren altre remei a tant desesperada situació, que vendre's cavalls i les carroges, les paelles, les cacaroles, les estores; tingueren que embolicar-se en les vistoses draperies, pendre'l tren i dispersar-se trencant la tribu i la tradició.

I mireu quina observació més curiosa. Generalment, els gitanos de tots els països són nòmades, menys els d'Espanya, que rars vegades passen la frontera. La observació potser és propicia a meditació. Nosaltres ens estimem més atribuir-ho tot a la dolçor del nostre clima ja tant lloat pels clàssics.

Revista estrangera

Al Japó

El telégraf ens porta la nova dels greus disturbis revolucionaris esdevinguts a Tokio. A moltsimsells hi haurà agafat ben de nou aquesta nova. Però la veritat és que ja feia temps que s'havia creat a l'imperi el Sol l'xeni una forta agitació política, que ara ha esclatat violentment.

L'Orient asiàtic, adormit durant tants de segles, s'ha desvetllat, i ara dona mostres d'una activitat febril i extraordinària. Al Japó la renaixença el portà de cop a les empreses comercials i militars. La Xina, desvetllada després, ha començat el nou període de la seva història amb moviment polític que ha enderrocat la monarquia i ha establert una sòlida República. A propòsit del règim republicà xi-

nés, dies passats publicava el «Daily News Leader» un interessantíssim article en el qual se feia el balanç del primer any de aquest règim. Un altre dia parlarem als nostres llegidors amb major extensió de l'article esmentat.

El Japó, que estava políticament reraçat, manifesta ja les noves corrents que el trasbalcen. Sota una vana aparença constitucional, l'imperi nipó, com l'imperi rus, romà ferat al règim absolutista. L'oligarquia que volta al Mikado és l'única font de poder del Japó.

Aquest estat de coses ha començat a revoltar el poble japonès. Al Parlament s'ha organitzat un fort partit d'oposició al govern actual, encarnació del despotisme oligàrquic.

Però el Mikado, en aquesta lluita, ha començat la gravíssima imprudència de posar-se resoltament al costat del ministre Katsura, faltant així als més elementals deures constitucionals. L'opinió havia acordat presentar un vot de censura al govern, i l'emperador ha coaccionat al cap d'aquella part a que'l vot fos retirat. L'actiut de una gran part dels diputats oposicionistes ha fet impossible que l'orde del Mikado prevalgués. Mes davant d'això s'ha apel·lat al recurs de suspendre les sessions del Parlament, impedit-se així la presentació del vot de censura.

Aquesta és la causa de la protesta del poble i de les col·lisions sanguinants que s'han produït. És així el pròleg de una revolució formidable. Seguirà el Japó l'exemple de la Xina? Tot es cosa que pot ser.

A. R. i V.

ECOS

DOMINGUIN agalat, Domínguez agénic, Domínguez mort... L'emoció a Madrid ha estat fonda, perquè això d'inaugurar-se la temporada taurina amb una mort, realment, es capés de posar mala estrugancia en l'espectacle més flamenq. Any tretze i cadavre a la porta. Quines angúnies en els cors toreros i quins punyents presentiments en aqueix al·caloi de la flamenqueria que's diu el «Gal·lo».

Aquestes curses tràgiques, consitueixen una arrodonida festa. Per als aficionats, carn de brega i chules, per als enemics del drama nacional, carn de torero, carn sanguina que oferir com a present a les multituds alegres. Els sentiments per ara guanyen la parida. Ja han aigut dos homes, el primer dia. Bon anímul de cullita trágica. Quan la temporada acaba, els lauróls, haurán complert amb la seva patria, fent de chor en els sacrificis humans que li ofereixen, però novallres, els hi podrem presentar el compte dels morts.

El Domínguez, ja era de rapa maledictrug. El seu germà, aqueix també sota un brau en la plaça de Barcelona. Me recordo d'aquest poltre torero, de quan jo pujaba en la Manxa, peals de joventut, en un exil imposat per la severitat del meu pare. Aquell bon pare que m'enviava a Castella com a cà-

De la Dictadura Espiritual a Catalunya

ORACIÓ XXV

Insisteixo en que cap critica literaria possible sense una filosofia personal

Ha alguna altre vegada ho he dit, la critica és una manera de comprendre per estitució.

Aquesta situació depenx sempre de una doctrina personal. De tal manera, que la critica's pot considerar realitzada quan aquesta situació (en vista d'una doctrina) té lloc i, quan no, no. El Renaixement, vist per en Buckhardt, el poble jueu vist per en Renan, la literatura anglesa vista per en Taine, la literatura italiana apreciada per en De Sanctis, Port Royal, compres per en Sainte-Beuve, seran sempre exemples definitius.

Es per a mi sorprenent que don Manuel de Montoliu (amb qui'm plauria estar d'acord en aquesta matèria) s'hagi oposat a semblant tesi: en el cas de que la qüestió fos susceptible d'esser compresa, mai veig en el deurem de repetir, per si fos cas que en el meu modo de veure hi haguessin error, les idees d'un meu anterior article.

Criticar, es, per a nosaltres, situar. Situar, en relació a tres punts de vista: En primer lloc, la individual mentalitat a la qual es deguda una obra literaria; En segon lloc, les mentalitats que, havent-se ja donades en l'història, formen els subjectes de la literatura comparada; En tercer lloc, la llei del gust, el postulat de la critica (cosa absolutament personal), com el postulat de les paraleles en la geometria d'Euclides.

Doncs: psicologia, literatura comparada i gust, son els elements indispensables per a valorar.

Per critica, es pronunciar,—es imposar—un judici de valor. I, en aquest judici, hi ha sempre un objecte jutjat i un subjecte qui jutja.

Sempre veig que la psicologia, la literatura comparada i el gust son referibles a una personalitat. I es per això que vaig dir que eab critica literaria seria possible sense una forta personalitat.

I

II

III

IV

V

VI

VII

VIII

IX

X

XI

XII

XIII

XIV

XV

Si aquesta personalitat la he referida a una doctrina, es perquè'm sembla la funció més noble de l'home la d'opinar sapiguient perquè opina. I d'aquesta opinió fundada en raons universals, sempre (me sembla a mi) s'ha dit Filosofia.

Hi ha una manera de fer a mitges la critica, i es la manera estricta de l'erudit. Però això no es encara sinó el material per a jutjar: el judici de valor s'ha de emetre, per a dir-ho així, amb una forma expressiva, amb una poesia i un art. I es per això que veiem que excel·lents erudits no son encara critics...

Necessitadissim estem de gent apta per a aportar materials; empró equivaldria a suicidarnos el desconèixer que es impossible la critica sense la subjecció a una doctrina viscuda,—si es permetes dir-ho així,— a una filosofia personal.

Quan la critica no es un art, ja no ho és una critica; empró sols es un art a condició d'obeir a una doctrina.

Naturalment, Sainte Beuve no té l'obligació de donar al món un nou sistema d'idees, ni tampoc De Sanctis. Empró de lo que no's poden escusar es de pensar, i de pensar personalment, a propòsit de les obres que examinen. Es en aquest sentit que's parla d'una doctrina personal a cada critic, com podria parlar-se d'un caràcter o d'un temperament.

L'oposició an aquesta manera de veure, m'ha semblat sempre una covardia mental, dubtosa i tímida actitud que no comprenc en cap home de lletres digne d'aquest nom, en el temps nostre.

I, en el cas de que a algú no convenís les meves raons, jo li recomanaria tornar a follejar (car ho haurà llegit, es ben cert, encara que sembli oblidar-lo) l'assaig de lord Macaulay sobre l'art d'escriure la historia, o el discurs acadèmic on en Menéndez Pelayo ha parafesat, amb la seva habitual abundà i veu, el modo d'opinar d'un dels homes més acreditats al títol de critic, precisament perquè amb una forta bant personal,—ho recordeu—pensava i escrivia els seus «Essays» de literatura.

Convé molt, entre nosaltres, recordar sempre certes coses axiomàtiques.

DIEGO RUIZ

La guerra dels Balkans

Notes de la guerra

Londres.—El «Lloyd» diu que'l govern de Grecia ha fet apagar tots els fars de la costa grega de l'Arxipelag.

Constantinoble.—En Gherinaos, metropolita de Chalcodonia, ha sigut nomenat patriarca ecumenic.

Constantinoble.—Les tropes otomanes han ocupat les posicions enemigues fortificades als turons de Ormanly, prop de Derkos.

Els búlgars que's trobaven davant de la ala dreta otomana s'han retirat cap a Chiflikli.

L'ala esquerra otomana ha avençat amb darració a Lahanakei.

Els dos regiments enemigues que defensaven aquesta posició, han retrocedit.

Els turcs desembarcats a Charkei han batut a l'enemic, causantli 200 morts. Les forces turques han ocupat Charkei.

Sofia.—Ha tornat el rei.

Els turcs han sigut rebutjats a Podima, Han tingut 25 morts i 16 presoners. Les baixes búlgares en aquesta acció, son 3 morts i 18 ferits.

Han fracassat totes les tentatives dels turcs a Tchalatdia, per a la ofensiva, essent rebutjats amb gran pèrdues.

Baixes serbes

Belgrado.—La presa de les posicions de Bardagole davant de Skutari, ha costat 500 morts i dos mil ferits als serbis.

Les baixes dels turcs son uns 5.000, entre morts i ferits.

Dusen els turcs

Constantinoble.—Els turcs han infringit una terrible derrota als grecs, davant de Janina, matant-los 1.800 homes.

S'assegura que les forces voluntaries turques que varen desembarcar a la costa búlgara han lluitat un important combat amb els habitants i soldats de la mateixa, causant-los 1.600

aquella obra podria lesionar d'altres creacions per el acord de este Ayuntamiento a favor del conservatori de las Bellas Artes.

El senyor Mir creu que l'ajuntament no pot revotarla i en conseqüència no pot acceptar l'oferta del senyor Martorell, mentre aquesta sigui condicional.

Senyora una debat, respecte l'escena del senyor Abadal, intervingent-hi tots els anteriors oradors que repetien els arguments ja exposats.

L'escena del senyor Abadal, nominalment se rebutja per 22 vots contra 16.

Explica el senyor Vallès que, en efecte, la senyora Abadal havia estat interpellada a la proposició de fet, també rebutja aquesta.

Diverses

Ofici de l'Ajuntament de Jerez de la Frontera, segons l'adhesió i agraïment a la corporació per a que de la Madrid designa com a lloc per a la presentada exposició de bestiar, el Refugi i no la terrassa de Sant Antoni de la Florida, com a projectat.

Ofici de l'Ajuntament de Jerez de la Frontera, segons l'adhesió i agraïment a la corporació de la Madrid, com a lloc per a la presentada exposició de bestiar, el Refugi i no la terrassa de Sant Antoni de la Florida, com a projectat.

Mocions

Qüestió de competència

El senyor Arola planteja una qüestió de competència, preguntant si la comissió d'Hisenda ha ratificat o rectificat la resolució del tinent alcalde del districte setè, que manà retirar uns llocs d'encants que cregué eren fora del límit marcat pel reglament municipal.

La contesta el senyor Rosés dient que l'orde fou passada al director dels Encants, però que ell com president d'Hisenda està conforme per quant els Encants no deuen sortir del seu límit.

Rectifica el senyor Arola, al qual no li convenen les explicacions del senyor Rosés.

També rectifica el senyor Rosés, qui diu que els venedors que foren trets dels carrers de Sepúlveda i Florida, abans, el mateix els indicà que anessin al mercat d'aviram.

Intervé el senyor Carreras fent-nos saber que lo que s'ha de fer es fer complir el reglament.

El tinent alcalde del districte setè, senyor Vallès i Pujals, contesta a l'acusació del senyor Arola, dient que no ha invadit atribucions de ningú, des del moment que no s'ha ficat en el mercat dels Encants, havent-se limitat a acabar amb l'abus que significa l'instal·lar-se en llocs que no pertanyen als Encants. No n'hi ha prou, diu, amb vendre trastos vells per a esser tractat com venedor dels Encants, si no que és necessari anar-lo a vendre dins del perímetre senyalat per a mercat d'Encants. Jo no vaig fer més — afegeix — que fer valer la meua autoritat dins del districte que se'm té confiat.

Acabà el senyor Vallès dient que per higiene i per salut, s'havia de prohibir la venda als carrers de Florida, blanca i Sepúlveda, puig lo que allà venia no reunit cap condició de salubritat.

El senyor Mir intervé en el debat, trobant que el senyor Vallès ha fet molt bé, en fer lo que ha fet. Ara, no obstant, censura que per a Encants se disposi d'un solar al costat del Ninot sense comptar per a res amb la comissió d'Hisenda.

El senyor Balaguer també hi diu la seva. Diu que el senyor Vallès ha obrat bé, que el senyor Rosés no tant per no haver consultat a la comissió d'Hisenda, i que l'alcalde ho ha fet molt malament traslladant als venedors encantistes al costat del Ninot.

L'alcalde, naturalment, se defensa, dient que tot lo que ha fet per inducció dels regidors que podien aconsellar-lo.

Intervé el senyor Martorell. Reconeix el dret del senyor Vallès de fer lo que ha fet, i explica lo que fa la comissió d'Hisenda per a normalitzar aquesta qüestió dels Encants. Creu d'una necessitat pròxima la realització d'un hotel de vendes, lo qual la comissió d'Hisenda està estudiant amb carinyo i té a punt de presentar-ne projecte al Consistori. Per això opina que aquesta qüestió no's pot resoldre d'una manera fragmentaria, si no que és millor esperar per a que pugui obtenir una solució definitiva.

Rectifica el senyor Rosés, el qual ho fa visiblement molest per lo que anteriorment ha dit el senyor Balaguer. Diu: «El president d'Hisenda deu servir d'algun cosa, quan no fa gaire el senyor Balaguer que en ocasió d'una subasta al mercat de Sant Gervasi va quedar al descobert, ha aconseguit desseguida an a mi».

Sentirse així i moure un escàndol fenomenal, és tot ho. En Balaguer, a pòiet per en Soriano crida i demana explicacions. L'alcalde agita la campaneta.

Segueix el senyor Rosés dient que el senyor Balaguer tingué d'acudir an ell al trobar-se en un conflicte nascut d'haver posat en les conclusions d'una subasta coses que no hi havia de posar.

El senyor Balaguer explica lo succés en aquella subasta, atribuint el conflicte a una equivocació del director del mercat.

Se llegeix una proposició incidental firmada pel senyor Arola i altres demanant que s'eviti qualsevol d'acions del senyor Vallès i de l'alcalde i que se nomeni una comissió encarregada d'estudiar aquest assumpte i resolre'l.

El senyor Vallès fa notar que no obstant i haver trobat bé tot-ho la seva conducta s'ha presentat una proposició deixant sense efecte la seva disposició, lo qual equival a un vot de censura. Demana als regidors que, al votar, s'hi fixin. En quant al conflicte que diuen que portarà traspàs de part dels Encants al costat del Ninot, podrà solucionar-se presentant dictamen la comissió d'Encants, dictamen que pot ésser de solució definitiva.

Torna a parlar el senyor Martorell demanant al senyor Vallès que retiri la seva orde, puig de lo contrari, s'haurà de votar la proposició. En quant al senyor Rosés, li demana que totes les iniciatives que tingui les trasmeti a la comissió d'Encants.

Rectifica també el senyor Arola.

Ho fan els senyors Vallès i Rosés.

El senyor Condominas demana que's retiri la proposició de la comissió d'Encants, se fa seva la proposició. El senyor Arola hi acorda i la proposició se retira, per lo qual el senyor Vallès dona gràcies.

Vot de censura a l'alcalde?

Va per llegir els dictamins de concors de consums, quan solta en Soriano demanant per a parlar d'un vot de censura que diu s'ha de donar a l'alcalde.

Espectació.

L'alcalde li cedeix la paraula.

En Soriano parla, aleshores, del trasllat

els directors de mercats, preguntant si és cosa de l'alcalde o del senyor Rosés i si en conseqüència constitueix un fracàs de l'un o de l'altre.

Explica a la seva manera a què obeeix el trasllat del director del mercat de Sant Josep, que diu s'ha fet a espertes de la comissió d'Hisenda. I pregunta si ha fracassat amb tal motiu l'alcalde, el president d'Hisenda o l'empleat de referència.

L'alcalde amb molta sorna li contesta que primer hauria tingut d'avisar per a fer tals preguntes, però que no obstant li contestaria dient que han fracassat tots, inclús el senyor Soriano avui, en sos propòsits. (Grans rialles).

En Soriano vol treure la mosca del nas però no pot, puig cada paraula que intenta dir, es choroja per les rialles del Consistori.

Per fi, «a una i a l'altra, cansat de fer el ridícul s'asseu i calla, tot demanant explicar una interpellació en la sessió vinent».

Orde del dia

Concerts de consums

Ocupa la presidència el senyor Vallès. Se dona compte del concert amb els venedors de safrà i silicat de sosa.

A preguntes del senyor Lluç contestat el senyor Muntanyola que'l safrà que comensà per ser de 2.300 pessetes ha anat pujant fins a 5.200 pessetes l'any passat, proposant-se ara per a 5.400 pessetes.

En canvi el de silicats sols s'ha pogut fer pujar 50 pessetes, proposant-se per 1.350.

S'aproven els concerts.

El de pesca salada, per 81.000 pessetes es impugnat pel senyor Lladó que'l creu baix.

El defensen els senyors Muntanyola i Muñoz. Intervé també en el debat, naturalment en contra'l senyor Figueras.

Proposicions

La de quilates

Abans de votar-se nominalment el dictamen, el president, preveient que no hi haurà prou nombre de regidors, ordena la lectura de proposicions urgents per veture si pot fer les passar.

Però les proposicions, en lloc de no promoure debat, el promouen llarg i amb soroll.

Un sempre per lo mateix. Per aquest ditxós senyor Carreras Candi que davant una proposició que demana 5.000 pessetes per lo que es just i humà, o sigui que's pagui el dinar als empleats que treballaran el diumenge del sortej de minyons, demana votació nominal.

Es curios: lo dels tramvies li passa pel nas i així vol evitarlo. De lo sublim a lo ridícul.

Però'l senyor Lladó declara que no està disposat a que li prenguin el pel i que si s'ha de votar, vol que's voti el concert de consums i no la proposició.

Hi torna a haver enrenou i per fi els firmants de la proposició accepten una esmena del senyor Muntanyola reduint la quantitat a 3.000 pessetes.

No obstant, en Guifons, enfadat, demana votació nominal, efectuada la qual resulta aprovada la proposició per majoria.

Diverses

«Que para habilitar el local de la Tenencia de Alcaldía del distrito séptimo donde han de instalarse el juzgado municipal del O. El, se adquiere el mobiliario que se detalla de importe 1824 pesetas y que se lleven a cabo las obras de carpintería relativas a la construcción de armarios y estanterías para el propio juzgado por los talleres municipales.—Vallès, Ripoll, Grau».

«Que se señale el 17 del actual a las 12 para la inauguración oficial de la cantina Escolar que ha funcionado en la Escuela de Párvulos de la calle del Pino, asistiendo a dicho acto el Ayuntamiento acompañado de la Banda Municipal; que para el funcionamiento de la Cantina de que se trata, sean entregados mensualmente a su directora y tesorera del Patronato de Cantinas escolares donya Celestina Vignoux 500 pesetas, con cargo al capítulo cuarto, artículo quinto, partida séptima, del vigente presupuesto.—Mir, Vidal, Juncas».

Aprovades ambdues.

Se prorroga la sessió

Més concerts

Després se vota el concert de pesca salada, éssent també aprovat.

El president observa que han transcorregut les hores regulamentaries de sessió, demanant el senyor Muntanyola que continui fent aprovar els demés concerts que hi han pendents.

En votació nominal la proposició es acceptada.

Succedeix el concert amb els fabricants de sabó que l'any passat era per 330.000 pessetes i aquest any s'ha pujat a 350.000.

Torna a ocupar la presidència el senyor Soriano.

Se llegeixen nous dictamins de concerts i se promou l'escandol més i tots de la nit.

Uns uns demanen que quedin sobre la taula, els altres s'hi oposen, els més esvaloten i criden i l'alcalde, en mig d'aquell pladall, ajudant, com aquell qui diu, a enaridar-ho.

Ha moments, que mitjà sab ont és.

L'ajunt en diuen Ajuntament Deu ser broma.

Per fi s'arriba a una votació nominal per a veure si s'aplica o no la discussió dels dictamins, acordant-se la discussió immediata.

Nou escandol.

Així es el mercat de Calat. Ni Déu s'hi enendria.

Se posà a discussió el concert amb els fabricants de pasta per a sopa, que era abans per 25.250 pessetes i enguany s'ha pujat a 27 mil pessetes.

El senyor Lladó, diu que no n'està enterat i demana l'expedient d'aquest mateix concert durant els tres anys anteriors.

—Així no és concert, sinó desconcert! Miquel mir, però al cap d'una estona tot-ho li l'adonava de la poca cosa, esclata i s'adreça.

Intervé el senyor Rius i Rius, dient que lo que s'ha de discutir és el dictamen del concert de pastes per a sopa, ja que s'ha votat l'urgència del mateix.

Se llegeix una proposició incidental del senyor Lladó, demanant que's discuteixi el concert de pastes per a sopa.

El senyor Serrallana: Aprobada! (Rialles).

S'aprova.

Posta a immediata discussió el dictamen, se llegeix una pla de documents demanats pel senyor Lladó. La cosa, doncs, va llarg.

A dos quarts i mig d'onze, s'acaba la lectura d'un dels documents demanats per en Lladó, i en Figueras proposa suspendre la sessió per a rependrer a les dotze de la nit.

En votació nominal se rebutja la proposició per 25 vots contra 2.

I continua la sessió.

I continua també la lectura de documents demanada per en Lladó.

Per fi, s'aprova el concert amb una esmena del senyor Lladó, demanant efecte retroactiu desde primer de gener.

Discussió del dictamen demanant desistiment del concert de la nit.

El senyor Lladó fa llegir més documents i després d'una discussió entre l'expressat regidor i el senyor Muntanyola s'aprova'l dictamen.

Concert amb els venedors de palla, per 36 mil pessetes. Abans era de 35.000.

Se vota nominalment si queda sobre la taula. Així s'acorda per majoria. Junt amb aquest, n'hi queden quatre més.

Son dos quarts de dotze, i el senyor Lladó demana que havent transcorregut les hores regulamentaries...

(Veus: Ah! Ah!)

Si s'oposen els demés, i a proposta del senyor Mir se llegeixen i es discuteixen els dictamins de sobre la taula.

Els senyors Lladó, Figueras i Guifons van fent quedar novament sobre la taula tots els dictamins. Un sol hi téssup i s'aprova.

El senyor Mir: Amb aquest, deuen tenir-hi interès S. S. (Gran escandol).

Segueix la lectura de dictamins i se repeteix lo de les lectures quedar sobre la taula. Però com que's demés s'hi oposen, cada dictamen se vota nominalment l'urgència, quedant aprovada per majoria, aixís com els dictamins que també ho son nominalment a petició dels senyors Lladó, Guifons o Figueras.

Així s'acorda la sessió fins tocatas les dotze hores en que's convenen que ja s'ha fet prou el tonlo.

Comentaris

I heusquí un comentari que al sortir de la sessió anava de boca en boca.

Segons ha dit el senyor Balaguer en plena sessió, en una subasta de llocs de venda haguda en el mercat de Sant Gervasi, el director fixa un tipu inferior al calculat en pressupost.

D'aixó, usant l'eufemisme, se n'ha dit, en Consistori, una equivocació.

Però nosaltres i amb nosaltres els comentaristes, que feien rodols a la sortida de la sessió, deien que aixó és, o al menys pot ésser, quelcom més greu que una equivocació.

Però, ho sigui o no ho sigui. Perquè una subasta que neix amb aquest vicí gravíssim, denunciada en ple Consistori, no's declara nul·la? Perquè no s'obre una informació per a depurar responsabilitats? Es que aixó pot quedar enlaira com si res haguess passat?

Però lo més curiós, com deien els comentaristes, és que aquell director del mercat de Sant Gervasi, que sofria errors de càlcul tant gravíssims, se'l fa entrar en la darrera combinació de directors de mercats, adjudicant-se-li, precisament, el mercat millor de Barcelona: el de Sant Josep.

Es que li han donat el nou destí com a premi? Què hi ha per dintre d'aixó, que aboni aquestes combinacions i aquestes actituds?

Procurem enterar-nos-en, ja que nosaltres no arribem a comprendre-ho. Molt menys, si és que tenim de creure lo que es va dient, de que corren 10.000 raons per a tapar certes boques.

Rotlletí del Treball

El museu social

Segons dades de la societat d'estadística de les vagues del Museu Social durant el passat mes de gener, es varen declarar a Catalunya 5 pures del treball (vagues o loc-outs), en les poblacions de Barcelona, Calat, Reus, Sant Coloma de Queralt i Sant Joan de les Abadisses, respectant a. Aquí s'ha de comprendre un nombre màxim de 434 obrers. Durant el mes s'ha solucionat una vaga per tramuntada.

Borsa del Treball

BAIXOS DE LA DIPUTACIÓ PROVINCIAL

Ofertes

344. Moço de 35 a 40 anys. 345. Oficial forner de pa de viciu. 346-47. Aprendes internes. 348. Meritori sàpiga escriure a màquina. 349. Oficial forner de ferro, ben precís per a fora de Barcelona. 350. Moço de 20 a 30 anys, sàpiga llegir i escriure, preferit sigui català. 351-54. Escriptors sàpiga càlcul, bon llisters, de 25 a 40 anys. 355-60. Corredor de correus, de 30 a 35 anys. 361-63. Grooms, de 15 a 18 anys. 364. Meritori sàpiga bona lletra i càlcul, de 15 a 18 anys. 365. Redactor de 16 a 18 anys, sàpiga llegir i escriure.

Baixes

172. Escriptori. 61. Dependient. 147. Marçid. 316. Minobre. 336. Moço. 344. Moço. 322. Moço. 317. Forner. 309. Minora. 274. Minobre. 278. Aprenden. 228. Moço. 76. Minobre. 90. Minobre. 80. Cerraller. 8. Meritori.

Moviment de les operacions durant el mes de gener de 1913:

Demandes de treball. 476.

Obreres de treball. 275.

Colocacions fets, 87.

Societat de genres de punt, celebrà un gran miting a Calat, en el seu local social.

Obert l'acte pel company Llorens, president de la Societat organitzadora, explicà seguidament l'objecte del miting, dient la presidència de la Societat de fidejers de Mataró, Arenys i Calat.

El secretari llegí les adhesions i seguidament parlaren els companys Vernet, Pàrrera, Recasens, Plaza, Fausto, Andreu, Arbore i Comaposada, éssent molt aplaudits en els entusiasmes parlamentaris que ferien.

El miting resultà un gran èxit, tant per l'enorme gentada que hi acudí com per a les ovascions que's tributaren als oradors.

A la nit se feu en el mateix local, una festa a benefici dels fidejers en vaga.

Del Govern civil

Un alcalde que se sent valent

Han estat a visitar el governador 13 regidors republicans de Manresa per a queixar-se de la conducta del batlle de aquella ciutat.

Segons han dit els esmentats regidors als reporters ahir, quan tenia de tractar-se de l'arrendament del Col·legi de Sant Ignasi, que es propietat de l'Ajuntament, el batlle va atecar la sessió i va treure's un revòlver.

Aleshores—han afegit—va promoure un avalot, que va reproduir-se a la plaça, intervinent-hi una gran gentada.

El senyor Sánchez Andú, quan ha rebut als periodistes, els hi ha referit la quexa dels regidors manresans, afegint que ell havia parlat amb el batlle per telefon i comanant-li que passés pel Govern civil.

Amb tot-ha dit el governador—puc anticipar que, segons el batlle, la suspensió de la sessió va ésser deguda a que tenia confidències de que aprofitant la discussió de l'arrendament del Col·legi se pretenia amarrar escandol, i per a evitar-lo, va pensar que seria millor discutir-ho en altra sessió.

Per lo que toca al revòlver que, segons els republicans, va treure'l batlle per a amenaçar-lo, diu que no hi ha altra cosa que l'haver-lo tret d'un calaix, ont el guardava precisament per a evitar que algú el pogués utilitzar.

Després d'aixó, a la plaça hi va haver un avalot, donant-se alguns visques i moris. La guarda civil va compareixer, però no va haver d'intervenir-hi.

A la nit ens digué el senyor Sánchez que avui vindria a Barcelona l'alcalde de Manresa.

A veure en qué acabarà tot aixó.

Solució d'una vaga

Ahir telegrafia l'alcalde de Vilafranca del Penadés que havent arribat a un acord s'havia solucionat la vaga de boters, els quals avui tornarien tots al treball.

De esportistes

Entre les «partes» que la policia facilita a la premsa, aquest mitgda n'hi havia un que donava compte de l'hora en que havien acabat els espectacles d'ahir.

Segons l'esmentat «partes», el del local «Marin» va acabar a tres quarts de dotze i tots els demés entre dotze i tres quarts d'una de la matindia, salvo excepció feta d'un music-hall que va acabar a la una en punt.

Zentres i Concerts

LAPOLO.—S'anuncia per a demà, dijous, en aquest popular teatre, el benefici del veterà actor còmic Emili Guillemany, amb un programa en extrèm variat i suggestiu.

A primera hora's representarà el graciós entremés dels germans Quintero «Amor a obscuros», estrenant-se després el drama en quatre actes del senyor Brioux: «La toga roja», obra premiada per l'Acadèmia Francesca, que's va estrenar en el teatre Cervantes de Madrid amb sorollós èxit.

Com a final de festa, se representarà'l sainet de costums «paralelistiques» «La gent del ferro», escrit per en Paco, el dels billars, expressament per a el beneficiat.

ROMEA: Benefici de Rafaela Abadía.

Per al vinent dissabte està anunciada la funció de benefici de la gentil primera actriu Rafaela Abadía, que tant viva admiració ha sapigut atreure's del nostre públic. Desde la primera nit, en que debutà amb una obra de l'Echegaray, la simpatia amb que fou acollida ha anat creixent de dia en dia. Avui és una de les actrius que compten entre nosaltres més devots del seu art. L'Abadía, que no és de les artistes que aviat s'enllenen, ha treballat amb un vell entusiasme per a donar a cada nou paper una personal interpretació. En la força dramàtica d'una «Magda» com en la lleugeresa còmica del monòcle «La Morriosa» dels Quintero, l'Abadía demostra una intel·ligència i una gràcia que li donen relleu entre les actrius castellanes.

Com per a fer homenatge a les nostres lletres, la Rafaela Abadía ha triat per a la funció del seu benefici el drama de l'Angel Guimerà, «La Piedad», amb dagues pegues còmiques, una dels Quintero i una altra del Miquel Echegaray.

Es de preveure una falaguera acollida la nit del dissabte per a la bella actriu, un motiu de testimoniari el públic la simpatia que sent per ella i pel seu art.

PAU DE LA MÚSICA CATALANA

L'Administració del Palau de la Música Catalana es vet obligada a retrasar la publicació dels programes dels set grans concerts de Quaresma que té anunciats, a causa del telegrama que ha rebut del famós pianista Frederic Lamond, dient que està malalt i que no té la seguretat de poder empendre el viatge.

El primer concert de la tanda de Quaresma estava encomenat a dit artista.

NOVETATS

Avui debutarà la companyia de sàrquela i opereta que dirigeix el primer actor Enric Lacasa i el mestre Julià Vivas.

Per a debut se posaran en escena les aplaudides sàrquelas «El barbero de Sevilla», «La alegría del batallón» i «El pollo Tejada», veritable creació de Lacasa.

Propiament s'estrenarà la sàrquela en un acte i quatre quadros, lletra del Moncayo i música del mestre Penella, «Musas latinas», obra que ha conseguit un falaguer exit a Sevilla, Valencia i a Buenos Aires, que s'hi ha representat cent nits consecutives.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui tindrà lloc en aquest favoregut

coliseu, la darrera representació de l'important melodrama en cinc actes, «El misterio del cuarto amarillo», de Gastón Leroux, aranjament de Gil Parrado, que tant gran exit ha obtingut.

Demà dijous, en la funció de la tarda i per única vegada, se posarà en escena «El gran galeoto», de qual paper d'Ernestos en fa una veritable creació en Ricard Calvo. A la nit, única i extraordinària representació de l'obra clàssica «El castigo sin venganza», anys ha no representada, i «La cena de los Cardenales».

De l'Ajuntament

Desembrassant

Ha començat a cumplir-se l'orde donada pel tinent alcalde del districte VII senyor Vallès i Pujals, de que fossin trets els llocs dels Encants trets contra reglament.

El mateix tinent alcalde va anar a fer obeir l'orde i a fer retirar els venedors. Una comissió de venedors desobediats va anar a l'alcalde a lamenar-se de que's tregués i a demanar que si no's pot revocar l'orde del tinent alcalde, els senyalen un lloc fixe ont puguin estar conforme a reglament, cosa que's considera bastant difícil, perquè l'espai reglamentari ja és ple.

També hi anà una comissió de propietaris dels carrers de Sepúlveda i Florida, blanca a fer veure's los grossos inconvenients de tenir als Encants allí, en la forma reglament de debó en que està la parada.

Besti dir que alguns fabricants allí establerts, han quedat plenes de, certs animals d'aquests que abunden a les cases brutes, lo qual fa poquíssima gràcia als obrers.

L'alcalde va escoltar a uns i altres i a la tarde va anar a inspeccionar aquells llocs amb el tinent alcalde i el regidor inspector dels Encants senyor Serra.

Sembla que's busca una solució i a té que es ben senzill trobar-la. No hi ha un reglament? Doncs, complir-lo i tot estarà arreglat.

Els cotxers

Una comissió de cotxers de punt va anar a l'alcalde a demanar que's complís el reglament respecte a l'obligació de cotxers d'ocupar-se de la parada que tenen concedida i no invadixin les dels altres.

L'alcalde va donar orde als agents municipals de que fassin complir desde avui el reglament de parades.

Ocupació de finques

El governador civil ha autoritzat l'ocupació de les finques dels senyors Esmondia, Farell i altres que son necessaries a fi de obrir el passeig de Sant Joan, allargant-lo pel cap de munt.

A l'ocupació procedirà'l dipòsit de 55.000 pessetes per part del municipi.

La Comissió de reforma

La Comissió de Reforma ha acordat: aprovar les fulles d'apreci de les cases dels carrers Baix de Sant Pere, 1, a 1088 pessetes; Carrer, 38, a 1150; Comtal, 48, a 1208; Comtal, 34, a 1050.

Passar a la ponència una proposta de conveni amb els propietaris del Pont de la Poma.

Demanar al delegat regi d'Ensenyança que nomeni un mestre que formi part del Jurat del Concurs de grups escolars.

Pendre en consideració una moció demanant que's estudiés la manera d'acabar el Museu d'Art Decoratiu, pasant a informe de la ponència i demanant a la Tesoreria si tindrà's 70.000 duros que costarà l'obra, la comissió.

ESPECTACLES

